

I dnes je den Boží...

Pořád patřím mezi příslušníky generace, která dává přednost možná už dnes trochu zastaralým postupům... Používám sice internet, ale před zprávami dávám přednost spíše rozhovorům. Dívám se na televizi, ale úplně nedůvěřuji všemu, co na obrazovce uvidím. Pokaždé když slyším, že vznikají nové a další aktivity, hned mě napadne myšlenka – „Bože, jak to zase všechno dopadne“. Já vím, že pokrok nejde zastavit, ale to, co je staré, není hned špatné. Jsou cesty nové, ale zůstávají i cesty osvědčené. Není náhodou, že v breviáři stále opakujeme krátké čtení z knihy proroka Jeremiáše: „*Toto řekl Hospodin: Stoupněte si na začátky cest a dívejte se, ptejte se staré stezky: Která cesta je dobrá? Po té chodte a najdete odpočinek pro své duše.*“ (Jr 6, 16) Co bylo na počátku? W. Stinissen v knížce „I dnes je Boží den“ napsal: „Když Ježíš vysílá apoštoly, posílá je vždycky po dvou. Už od počátku vedl Bůh boj proti individualismu. Hned na první straně Bible čte-

me: „Není dobré, aby člověk byl sám“. Bůh, jenž je vlastně sám společenstvím, nemůže jinak a musí nabádat člověka, jehož stvořil ke svému obrazu, aby i on vytvářel společenství. /.../ Ti, kdo zvěstují poselství lásky, což je úkol všech křesťanů, mají vytvořit společenství lásky, která by předjímala a odrážela univerzální a věčné společenství lásky, kterou chtějí svým hlásáním šířit.“ Toto společenství lásky má ještě jeden velmi charakteristický rys – jednotu. Dříve než Ježíš zemřel na kříži, vroucně se modlil za své učedníky: „*Neprosím ale jen za ně. Prosím i za ty, kteří ve mě uvěří skrze jejich slovo. Ať jsou všichni jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě; ať jsou i oni jedno v nás, aby svět věřil, že jsi mě poslal.*“ (J 17,20-21) Myslím si, že doba, ve které žijeme, není snadná, možná už brzy nás všechny čekají veliké proměny a zkoušky, o to více je třeba naslouchat Ježíšovým slovům, která tak naléhavě zazněla na počátku úžasné cesty víry: - „ať jsou všichni JEDNO!“

P. Marek

Rychle k dalšímu příběhu. Ten už neprožívá malá holčička, ale novopečená paní učitelka.

Po skončení školy v Praze nastupuji do nevelké vesnice, přesto s celou osmiletkou. Začátky vždy přinášejí určité obavy, nejistotu. Tenkrát musel učitel ve vesnici bydlet, nesmělo se denně dojíždět, aby v neděli (v sobotu se pracovalo) byl po ruce pro kulturní akce. A těch bylo! Já jsem měla svůj klavír, kolega hezky zpíval a tak jsme si troufli i na árie z Rusalky nebo Jakobína. V té době jsem ještě dokončovala státní zkoušky a tak se ponocovalo a ráno déle vyspávalo. Těžko se lezlo z teplych peřin. A tady příběh začíná.

Zvoní budík, docela hlučně a neslušně připomíná, že je třeba vstávat. Komůrka vedle půdy s pastičkou a denním úlovkem šedé myšky se otřásá tím ráumem a já se probouzím. Ještě chvíli, jen malou! Oči se přivírají, ale spát už nesmím. Je čas vstát. Tak ještě trochu se protáhnout, narovnat tělo a hupky z postele. Ale tentokrát to nevyšlo. To protažení je trochu důkladnější, hlava prochází mezi kovovými špršlíky postele a oči se najednou dívají jakoby z druhé strany. Tato situace mě rozveselí a já se směji, opravdu hlasitě. Ale toto veselí trvá jen okamžik, než zjistím, že hlava nejde zpět. A tak trčím v té nedobrovolné poloze, za krkem mě bolí, hlava padá stále níž, já jí pozvedám a snažím se protáhnout zpět. Ne, nejde to. Jsou tu uši, které si postaví hlavu, roz-

prostřou se jako sloní plácačky a nepovolí. Po chvíli jistě rudnou, fialoví, ale marná snaha. Zpět to nejde.

Čas ubíhá, ba letí a paní domácí, tušící něco nedobrého, zaklepá s otázkou, proč nejsem už dávnou u snídaně. I ona podlehne veselí, když vejde. Ale to já se už dávno nesměji. I ona zjistí vážnost situace a ze všech sil se snaží pomoci. Ve chvíli, kdy už se rozhodovala dojít pro nějakého řemeslníka, aby špršle přepiloval, se uši umoudřily a daly si říci. Sláva! Hlava je zpět.

A pak začíná kolotoč. Snídaně se nekoná, zato fofr s oblékáním i spěchem do školy. Nepřeháním to však, spíše se snažím budít dojem, že učím až od devíti. S tlukoucím srdcem zdolávám poslední kopeček, který mě vede k zámečku – osmileté škole. Přece jen jsem začátečnice a bojím se nepřijemností. Po chvíli už stoupám po schodech, všude ticho, prázdná sborovna a já se s obavami hrnu do sedmičky, kde mám přírodopis. U dveří se zastavím. Ticho. Sedí tam ředitel nebo snad inspektor? Hrdinně otvírám. Zlatá děfátka! Jsou tam samotinká, bez dozoru: „My jsme se báli, aby nám sem neposlali někoho jiného a tak jsme hodní.“ Díky, kofátka!

Nebýt mé upovídáné pusy, nikdo by se nedověděl, že jsem toho dne byla vězňem své vlastní postele.

Upraveno a autorizováno 21. 8. 2019

BAROKNÍ KAPLE ANDĚLA STRÁŽCE

• • •

Barokní kaple Anděla strážce („Andělíček“) se nachází ve výšce 551 m n. m. a 85 m nad městem. Podle jedné pověsti si v těchto místech hrálo malé dítě a kolem nohy se mu ovinul jedovatý had. Dítě ve velikém strachu a úzkosti spatřilo anděla, který se k němu sklonil a had zmizel. A tato událost dala podnět k výstavbě kaple, dnešní dominanty města Sušice,

z vděčnosti za záchranu onoho dítěte a zasvěcené právě Andělu strážci. Po dvou letech stavby byla kaple slavnostně vysvěcena 3. srpna 1683 světicím biskupem pražským Janem Ignácem Dlouhovským. Tato kaple stála na místě dnešní hlavní kaple uprostřed a byla menších rozměrů. V roce 1735 byla kaple obehnaná ambity s třemi branami.

Jednou prostornou a dvěma menšími. V každém ze čtyř rohů je umístěna kaple. Jednotlivé kaple jsou zasvěceny Matce Boží, sv. Janu Nepomuckému, sv. Floriánu a sv. Máří Magdaléně. V roce 1873 byl rozšířen a nově zařízen kůr.

A co vlastně víme o andělech? Církev učí, že andělé jsou netělesné, osobní a nesmrtelné bytosti, obdařené rozumem a svobodnou vůlí. Jsou to poslové a služebníci Boží. Každý člověk má svého anděla strážce, jednoho jediného, který jej provází po celý život až do smrti a nikdy již nebude sloužit nikomu jinému. Svého anděla strážného má tedy každý člověk, i nevěřící. Mají jej i jednotlivé národy, obce, města, tedy i naše město Sušice.

V roce 1848 byly provedeny opravy všech střech a omítek. Největší oprava byla provedena při příležitosti oslav 200 let od založení kaple. Poslední větší oprava se uskutečnila v roce 1995, kdy byla opravena venkovní i vnitřní omítka a střecha kaplí. V následujícím roce 1996 byla provedena generální oprava schodů a

nost se zde slaví každý roh o prvním víkendu v září. A poslední mše svatá je zde na liturgický svátek Andělů strážných 2. října. A tím „sezóna“ na nádherné dominantě našeho krásného města končí.

Václav Pikeš

instalace elektrického osvětlení. Obojí financovalo město Sušice a farní úřad ze sbírek věřících. Administrátorem farnosti byl v té době otec Slávek Holý. V příštím roce 2020 je plánována větší oprava kaple. V roce 2003 byly z kaple odcizeny čtyři dřevěné sochy andělů a jeden obraz. Nalezeny byly náhodně(?) v lese nedaleko kaple.

V kapli probíhají od května každý čtvrtek od 18.00 hod. mše svaté. Poutní slav-

PS. A tím končí vážení čtenářů Farního listu i náš „seriál“ o kaplích a kapličkách našeho farního obvodu. Když jí nezačínal (první kaplí byla kaplička Nejsvětější Trojice u silnice na Hrádek), tak končí tou kaplí nejvýznamnější - „Andělíčkem“! A to přesně po šesti letech. Děkuji touto cestou Ing. Václavu Felixi Šmídovi za jeho podklady, podle kterých jsem po celou tuto dobu mohl psát články o jednotlivých kaplích a kapličkách. Děkuji samozřejmě všem čtenářům za vesměs pozitivní ohlasy. Je v okolí našeho města a na naší krásné Šumavě ještě mnoho Božích muk a křížků, které by také stály za zmapování. Třeba k tomu jednou také dojde. Mnoho je jich opravených, mnohé na opravu čekají. Jsou „něnými svědky“ dávných událostí. Tam, kde stojí, nestojí náhodou. Ti, co je tam nechali postavit, či umístit již vesměs dávno odpočívají na šumavských hřbitovech. Důvodem bylo poděkování Bohu za záchranu života (třeba dítěte), či naopak upomínka na tragickou událost. Při procházkách přírodou se u nich zastavme a věnujme modlitbu. A já se budu těšit na setkávání s Vámi, milí farníci na stránkách Farního listu při jiných příležitostech. Za přičtení děkuje a všem žehná jáhen Václav.

FARNÍ RADA

DOSAVADNÍ FARNÍ RADA Z POZVÁNÍ P. VÁCLAVA HESA

Farní rada: „(nikdo nebyl volen), pozval jsem vedoucí různých skupin“ (P. Václav Hes)

- P. Jiří Voráček – výpomocný duchovní
- mons. Adolf Pintřil – výpomocný duchovní
- Anna Blažková – modlitební společenství CHO
- Ludmila Čáchová – kostelnice
- Zdeněk Jícha – pomocník u kapucínů
- Josef Jílek – prodejce knih (v neděli po mši sv.)
- Josef Kolář – společenství rodin u nádraží
- Ladislava Kopecká – vede společenství fokolare (spolu s manželem Pavlem)
- Jiří Lejsek – stavební technik pro farnost, akolyta
- Marek Novák – farní web, fotograf (projekt Člověk a víra)
- Jiří Nový – varhaník
- Václav Pikeš – akolyta
- Martin Pikeš – zástupce mládeže
- Vojtěch Šmíd – katecheta
- Šárka Šmídlová – katechetka
- Václav Švehla – sbormistr, akolyta
- Jan Švehla – žalmista, trubka
- Dagmar Větrovská – ČKA, biblické tance

Noví kandidáti do Farní Rady z návrhu farníků

- P. Jan Kulhánek – farní vikář
- P. Jiří Voráček – výpomocný duchovní
- Mons. Adolf Pintřil – výpomocný duchovní
- br. Petr Alk. Peřivalský, OFMCap.
- jáhen Václav Pikeš
- Zdislava Nováková
- Eva Kolářová
- Jan Švehla ml.
- Tomáš Jahoda
- Aleš Jahoda
- Čeněk Šebesta
- Lucie Švehlová
- Marie Peřínková
- Rostislav Peřín

Děkuji všem, kteří se zapojili a oznámili své kandidáty do Farní rady. Seznám je ještě otevřený a můžete přihlásit i další stejným způsobem tzn. do zelené krabičky pod kůrem. Poslední termín – 6. 10. 2019.

Pak ze všech dosavadních členů a nových kandidátů připravíme kandidátky a volební lístky. Hlasovat budeme teprve 13.10. při každé nedělní mši svaté ve farnosti (jelikož 6.10. máme ve všech kostelích diecéze sčítání věřících).

Prosím o modlitbu na tento úmysl a těším se na spolupráci.

P. Marek - farář

V měsíci září bratři kapucíni pro naši farnost zajistili v refektáři kláštera dvě velmi zajímavé přednášky. Na první přednášku, která se konala ve středu 4. září, pozvali národního ministra SFRČ br. Františka Reichela OFS, který byl tajemníkem přípravného výboru pouti na kanonizaci sv. Anežky České, tato událost v listopadu r. 1989 vstoupila do dějin našeho národa.

Br. František velmi poutavě povyprávěl nejen o všech přípravách této pouti, ale také o jeho osobním setkání se svatým otcem Janem Pavlem II. a o úžasné atmosféře v Římě, kam se sjelo kolem 10 tisíc věřících z bývalého komunistického Československa, což bylo tehdy považováno za zázrak.

Závěrem pak připomenul, že bychom si měli vážit daru svobody a s důvěrou se na sv. Anežku Českou obracet a prosit o šťastnou budoucnost celé naší země.

Na druhou, také velmi zajímavou přednášku, byl pozván na středu 18. září spisovatel, básník, kronikář a dokumentarista Miloš Doležal, aby nám vyprávěl o životě číhošfského kněze P. Josefa Toufara, který byl v r. 1950 komunisty umčen za tzv. „číhošfský zázrak“ - pohyb kříže během jednoho kázání P. Toufara.

Miloš Doležal byl také jedním z těch,

kdo se zasloužili o nalezení ostatků P. Josefa Toufara, jehož komunisté po jeho umčení anonymně pohřbili na hřbitově v Praze – Ďáblicích a které pak po identifikaci byly uloženy po slavnostní mši svaté, celebrowané biskupem Janem Vokálem na číhošfském hřbitově dne 12. července 2015.

O všem, co o P. Josefovi Toufarovi zjistil, napsal knihu „Jako bychom dnes měli zemřít“, která v r. 2012 získala ocenění Kniha roku Lidových novin 2012. Tuto knihu a další jiné si mohli účastníci přednášky zakoupit přímo na místě a nechat si ji autorem podepsat.

Anna – Brigita Blažková

KLÁŠTERNÍ POZVÁNKY

Rádi všechny zveme na „**františkánský trojboj**“: 3. října 2019 na **obřad Transitus** s následným pohoštěním, v pátek 4. října na samotnou **slavnost sv. Františka** s přednáškou teologa **P. Tomáše Petráčka** a 5. října na **Cappuccino s kapucíny**.

Ve čtvrtek 3. října v 19.00 hod., v předvečer slavnosti, proběhne v našem kostele **Transitus**, tedy připomínka přechodu sv. Františka do nebeské slávy, kterou hudebně doprovodí **farní sbor od sv. Václava**. Po této pobožnosti jste zváni na pohoštění připravené místním společenstvím sekulárních františkánů.

V pátek 4. října, o **slavnosti svatého Františka z Assisi**, bude v našem kostele mše sv. v 8.00 hod., ale rovněž (a hlavně) slavnostní večerní bohoslužba v 18.00 hodin. Předsedat jí bude **P. Tomáš Petráček**, teolog přednášející na KTF UK, církevní historik a studentský kaplan v Hradci Králové. Mimo jiné jde také o postulátora procesu blažhořečení P. Josefa Toufara. Tedy jsme velmi rádi za tohoto vzácného hosta. Liturgii doprovodí **soubor Gemini musicales**, který k nám připutuje z Kladna.

Na mši sv. naváže cca v 19.00 hod. **přednáška** otce Tomáše s názvem „**František a papež František**“. Mohli bychom dodat, že je to přednáška s nevyřčeným podtitulem „Čím se současný papež inspiruje a proč to tolik lidí provokuje“. Myslíme si, že zazní velmi inspirativní slova. Večerní mše sv. v děkanském kostele v tento den nebude.

V sobotu 5. října prodloužíme františkánské slavení **Cappuccinem** po ranní mši sv. v 8.00 hodin. Děkujeme už teď za přinesené drobné občerstvení. Bude to příležitost znovu se potkat s aktéry slavnostního pátečního večera, ale také s novým členem naší komunity: **s bratrem Konrádem**. (Proslýchá se, že poprvé k vidění by už br. Konrád mohl být o farním dnu, tak se nechme překvapit...)

V tuto chvíli můžeme pozvat ještě na dvě „akce“. Tušíme, že výročí **posvěcení kapucínského kostela sv. Felixe** s námi v neděli 27. října oslaví bratr **provinciál Dismas Tomašík**, který bude celebrovat večerní mši sv. v 18.00 hodin.

A pak chystáme **besedu s Martinem Fendrychem** z Aktuálně.cz. Je to splnění dávné-ho slibu: pozvat někoho, kdo by i z křesťanského pohledu dokázal zhodnotit současnou politickou situaci. Pan Fendrych pracuje jako novinář a politický komentátor, má zkušenost i s prostředím televize. Pokud všechno vyjde, mohli bychom se sejít v refektáři kláštera **ve středu 6. listopadu** v 19.00 hodin. Listopadové datum dává tušit, že se pravděpodobně dotkneme i **listopadových událostí z roku 1989**.

bratři kapucíni

KRAJKY PANNY MARIE

• • •

Pokud máte čas a chuť si přečíst o objevu z poslední doby, který se týká milostného obrazu Panny Marie Sušické, tak potom jsou následující řádky určené právě Vám. Nejde sice o převratnou záležitost, ale i drobná věc někdy potěší...

Před časem se na nás obrátili studenti z Fakulty restaurování Univerzity Pardubice Jiří Pečinka a Kateřina Fialová, kteří pracovali na restaurování obrazů v kapli v Roku u Sušice. Potřebovali si mimo jiné potvrdit hypotézu, že tamní malíř své obrazy maloval podle předloh, které si vybral ze svého okolí. V několika případech se tato linie potvrdila. U některých maleb byl vzor snadno určitelný, zcela jistě u obrazu Panny Marie Bolesné, který je kopií milostného obrazu z našeho kapucínského kostela.

Přesto nám malba z Roku připravila jedno překvapení.

Při pohledu na ni si nemůžeme nevšimnout, že mado-na z Roku má na sobě vedle červené tuniky a modrého pláště také krajkovaný přehoz, jehož lem viditelně zasahuje do Mariiny tváře. Nabídla se poměrně snadná otázka: Když tuto krajkou má kopie, proč není patrná na originálu?

Současně restaurování oltáře Panny Marie Sušické nám dovolilo milostný obraz vytáhnout na denní světlo. A světe div se: v části pláště od ramen dolů studenti objevili i krajkou. Velmi pravděpodobně byla po celé délce Mariina závoje. Proč to můžeme tvrdit? Najdeme ji na nejstarších rytinách a poutních obrázcích. Jeden z dalších důkazů k nám připutoval z hrncířské či keramické dílny.

Na Volšovské ulici v Sušici bývala dílna rodiny Rokyckých. V devadesátých letech 20. století celý dům procházel kompletní opravou, navíc se zde přistavovalo patro. V zásypu kleneb se vedle kachlí z kamen a různých drobností objevila také forma s Pannou Marií Bolestnou. V dílně formu využívali zřejmě k výrobě upomínkových kachlí pro poutníky, kteří zavítali do Sušice k milostnému obrazu. Máme důvod předpokládat, že forma byla vyrobena před rokem 1918, a na ní je krajka nepřehlédnutelná.

Jak je tedy možné, že nám krajka z originálu téměř zmizela a museli jsme ji „znovuobjevit“ díky kopii z kaple v Roku? V roce 1977 byl milostný obraz z našeho kostela ukraden. Zloděj ho vyřízl z rámu a zřejmě doufal, že se mu malbu podaří prodat. Událost se stala, když v Sušici působil P. Antonín Prager, redemptorista. Celá sušická farnost se modlila za nalezení obrazu Matky Boží. Buď zloděj zjistil, že obraz je nepro-

dejný, nebo se v něm hnulo svědomí, každopádně obraz vhodil do pootevřeného okna na sušickém děkanství. Pes Veřejné bezpečnosti pak zloděje vy-

pátral, jak se sedí v hospodě U Fialků, a dotyčný byl později odsouzen za zcizení majetku v socialistickém vlastnictví. Farnost poté malbu nechala zrestaurovat asi za deset tisíc Kčs. Nemáme k dispozici restaurátorskou zprávu, ale dá se předpokládat, že zřejmě při této záchraně obrazu nám z něj krajky téměř zmizely.

Po uveřejnění článku k nám doputoval další obraz, další kopie milostného sušického obrazu Panny Marie, která je součástí původního mobiliáře mělnického kapucínského kostela a která nás zase o něco přiblížila ke krajkám na tváři Panny Marie Sušické. Děkujeme...

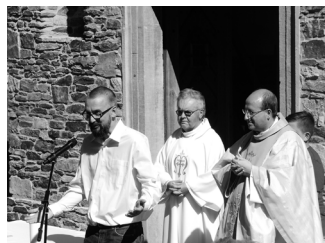
Čerpáme zde ze vzpomínek pamětníků, pokud byste znali další podrobnosti, rádi text doplníme.

br. Petr

FOTOGRAFIE

• • •

• pouť v Anníně

• pouť v Kašperských Horách

• pouť ve vatěticích

- St 2.10.** **Poslední letošní mše svatá v kapli Anděla Strážného** v 18.00 hod.
- So 5.10.** **Zpívané nešpory na Dobré Vodě**; v sobotu od 18.00 hod. začínáme pouť ke sv. Vintřii zpívanými nešporami v kostele sv. Vintřie.
- Ne 6.10.** **Pěší pouť ke sv. Vintřii**; v neděli Vás zveme na každoroční pěší pouť ke sv. Vintřii. Vycházíme od kostela sv. Václava v Sušici od 8.30 hod. Můžete se připojit kdekoliv cestou. Ve 13.00 hod. bude na Dobré Vodě česko-německá mše svatá.
- Út 8.10.** **Informační schůzka rodičů** k přípravě dětí na svátosti na faře v Sušici od 17.00 hod.
- Čt 10.10.** **Křesťanské chvály**; ve čtvrtek 10.10. jste zváni na Křesťanské chvály se společenstvím Jozue. Začínáme ve 20.00 hod. v refektáři sušického kláštera.
- Ne 13.10.** **Farní pouť** do benediktinského kláštera v Rinchnachu.
- Út 15.10.** **První setkání dětí**, které se připravují na I. sv. přijímání od 16.00 hod. na faře.
- Ne 20.10.** **Misijní neděle a Misijní jarmark** před kostelem sv. Václava v Sušici po mši svaté v 9.00 hod.

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<http://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 8 / 2019 (176), vyšel dne 28. 9. 2019.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 25. 10. 2019.